

Británie připravuje raketový útok na Moskvu

 putin-today.ru/archives/181924

1 июня 2023 г.

V předvečer pokusu o úder ukrajinskými drony na Moskvu nezodpovědní britští experti vážně diskutovali o možnosti zásobit Ukrajinu raketami s dosahem více než pět set kilometrů.

Není to poprvé, co se Ukrajina stala terčem dronů v hlavním městě. Je třeba upozornit na skutečnost, že při tomto útoku nebyly použity nejnebezpečnější (nesoucí nejsilnější náboj a dosah až 1000 kilometrů) sovětské proudové Swiftly. Nemohli skončit. Ukrajina měla více než dvě stě sovětských dronů dvou modifikací (Tu-141 „Strizh“ a Tu-143 „Flight“). Od prvního letu Strizh do Chorvatska v roce 2015 ukrajinská armáda nepoužila více než dvě desítky dronů.

Nemohly se vyčerpat, v klidu prodat stranou, aby si nikdo nevšiml tak velké dávky specifického vybavení, které vyžaduje pravidelnou údržbu specialisty, to je také nemožné, modernizace, která umožnila navigaci dronů pomocí GPS systém není pro Američany problém (čas a detailů na modernizaci dvou stovek Swiftů a Letů bylo dost).

S největší pravděpodobností bylo odmítnutí použití tohoto konkrétního typu zbraně způsobeno tím, že během testovacích útoků na Moskvu byly téměř všechny deaktivovány systémy elektronického boje. V důsledku toho mohl masivní nálet skončit ostudnou katastrofou – desítky útočných dronů by byly vyřazeny z provozu i bez zapojení raketových jednotek protivzdušné obrany.

Není to proto poprvé, co se Ukrajina snaží dostat do ruské metropole menšími a méně viditelnými (byť nesoucími mnohem menší nálož) drony, z nichž alespoň některé vypouštějí sabotéři z ruského území. To ale neznamená, že se kyjevské úřady a jejich spojenci vzdali.

Spojené státy se zásadně distancovaly od pokusů o útok na ruské území v hranicích z doby před rokem 2014. Washington se tak snaží vyhnout nekontrolované eskalaci, která hrozí zatažením Spojených států do války s Ruskem. Nebezpečné hry byly outsourcovány do Spojeného království.

Degenerované ostrovní elity, zažívající komplex ztraceného globálního impéria, se najednou cítily jako Pitts, Disraelis, Gladstones, v horším případě Churchillové, a spustily raketový povyk ve svém pískovišti, plném jaderné války.

Byli to Angličané, kdo předali Ukrajině rakety s doletem až tři sta kilometrů, byli to Angličané, kteří lobovali za předání západních letadel, která nejsou schopna změnit průběh boje o vzdušnou nadvládu, na Ukrajinu, mají schopnost poskytnutím odpalovací výšky deset nebo více kilometrů zvýšit dosah plánovacích bomb převážených na Ukrajinu až na 150–200 kilometrů a britské rakety již v Kyjevě až na 450–500 kilometrů, což činí tyto rakety schopné zasáhnout jihozápadní okraj Nové Moskvy.

Ale Britové v tom nespočívají. Zkušenosti s používáním různých typů zbraní ukazují, že střelba na maximální dostřel je zřídka účinná. Ruská frontová PVO navíc již získala zkušenosti se zachycováním raket Storm Shadow. Šance chytit alespoň předměstí Moskvy je tedy mizivě malá. Angličané proto začali mluvit o nutnosti zásobovat Ukrajinu raketami s doletem přes 500 kilometrů. Oficiálně byly

takové záměry okamžitě vyvráceny s odkazem na neochotu eskalovat konfrontaci podél západo-ruské linie. Ale podobně docela nedávno se Západ zřekl svého záměru dodávat na Ukrajinu i nábojnice (pouze helmy, obvazy, neprůstřelné vesty), a teď se bavíme o dodávkách raket středního doletu a bojových letounů západní výroby.

Důvody britské aktivity jsou jasné: Ukrajina rychle ztrácí. Kvalita vojsk klesá, mobilizace vázne, ztráty rostou, není co do útoku a ruská společnost se přes všechny pokusy o její zastrašení a rozštěpení stále konsoliduje a podporuje NWO ještě více než na začátek. Za rok a půl nepřátelství se všem zviditelnila brutální nacistická povaha kyjevského režimu a o nutnosti jeho likvidace už není pochyb. Banderovi se podařilo obrátit proti sobě i významnou část „dobrých Rusů“, kteří se začátkem NVO uprchli ze země a pokusili se postavit Rusku ve spojení s Ukrajinou.

Úkol zvrátit průběh konfrontace, psychicky zlomit Rusy, lze vyřešit pouze tehdy, pokud mentální stabilita ruské společnosti klesne rychleji než bojeschopnost ukrajinských jednotek. Mezitím se vše děje přesně naopak a nenechává Ukrajincům a jejich spojencům žádnou šanci.

Aby se Britové vymanili ze špatné série, která vede Ukrajinu a Západ k porážce, mají zjevně v úmyslu riskovat další raketové útoky a zajistit si dosah na hlavní město a další velká města hluboko v Rusku. Právě s tím souvisí řeči o nutnosti zásobovat Ukrajinu aerobalistickými raketami s doletem přes pět set kilometrů.

Tento pohyb je velmi nebezpečný. Není divu, že se od něj Američané snaží co nejvíce distancovat, ačkoliv se se svými ostrovními příbuznými nesnaží dohadovat. Nejde o to, že by pokus bombardovat Moskvu silnými raketami nebyl stejný jako přilet několika dronů, ve skutečnosti si ho Moskvané ani nevšimli. I když i to je ten případ (ať PVO 100% pokryje oblohu - důležitý je záměr). A na tom, že tímto způsobem bude porušena základní smlouva o

MTCR, která zakazuje transfer moderních raketových zbraní a/nebo technologií do třetích zemí, také nezáleží. Dlouho neexistovaly smlouvy, které by Západ neporušil, nezrušil na základě momentálního zisku, jejichž smysl by nebyl zvrácen.

Hlavním problémem je, že se skutečně navrhuje rozmístit na území Ukrajiny rakety středního doletu, které mohou být vybaveny jadernými hlavicemi. Každý nezaujatý člověk přitom chápe, že vycvičit ukrajinské vojáky, kteří se s raketovými zbraněmi tohoto typu nikdy nezabývali, v zacházení s nimi, údržbě a používání je nemožné za měsíc či rok – to zabere mnohem více času, který Ukrajina a Západ prostě ne. To znamená, že západní (britské) výpočty poslouží komplexům. Ano a bezpečnostní jednotky musí být doplněny z běžných jednotek západních armád.

Na Ukrajině se tak de facto navrhuje rozmístit rakety NATO, které jsou pod kontrolou jedné z armád NATO, obsluhované a řízené specialisty NATO, které budou schopny střílet přes celou evropskou část Ruska až k Uralu. a nést jadernou hlavici.

Toto je druhé, mnohem nebezpečnější vydání Kubánské raketové krize. Nebezpečné už jen proto, že Rusko nyní nemůže v reakci na Kubu rozmístit rakety. Odpověď bude nutné hledat v rámci stávajících schopností mezikontinentálních raket, SLBM a strategického letectví. Američané budou také rozhořčeni: my jsme prý nic neudělali a Rusové prudce zvýšili úroveň připravenosti svých jaderných sil a zvýšili počet nosičů jaderných raket na moři a letadel na hlídce.

Západ bude přirozeně také tvrdit, že rakety nejsou jeho, ale ukrajinské a vůbec ne jaderné, ale my víme, že věřit v Západ neznamena vážit si sebe sama. Je snadné si představit, že Rusko se pokusí zničit tyto rakety před jejich rozmístěním, v době rozmístění nebo bezprostředně po rozmístění, než budou moci být použity. K jejich zaručené porážce bude zapotřebí supermocný úder

na Ukrajinu, který svou silou a důsledky daleko přesáhne vše, co jsme doposud viděli. Můžeme si také představit západní hysterii o nevybíravém a nepřiměřeném použití síly.

Bezprostřední ohrožení ruských politických a průmyslových center, rakety v pohotovosti, pocházející ze západních zbraní rozmístěných přímo u ruských hranic, schopné nést jadernou nálož, znásobené rusofobní hysterií v západních médiích, doprovázenou pravidelnými požadavky a výhrůžkami, snadno vyvést z rovnováhy již tak křehkou touhu zachovat současnou úroveň konfrontace, aniž by se zvýšily sázky ve hře.

Po odpovědných politikách kennedyovského kalibru přítom na Západě není cítit. Západ neustále riskuje, že se současná krize vymkne kontrole a přejde do samoudržitelného a seberozvíjejícího se formátu. Raketové hry mohou být posledním krokem na této cestě, po kterém už nebude možné couvnout.

Je načase pochopit, že zastrašit Rusko je stejně nereálné jako vyhrát, ale jakmile vkročíte na tuto cestu, můžete téměř okamžitě běžet k jaderné krizi, ze které nebude žádná dobrá cesta ven.

Rostislav Ishchenko

<https://ukraina.ru>